

[Borgbjerg.]

foreløbig; men vi fik ikke nogen anden i Udvalget, og vi vilde ikke have faaet noget som helst andet, hvis vi ikke fra socialdemokratisk Side meget bestemt havde krævet det, som vi nu har faaet under Modstand fra første Færd af Udvalgets Flertal og af Ministeren, som fandt, det var ganske overflødig. Hvis altsaa vi Socialdemokrater ikke havde rejst dette Spørgsmaal i Udvalget paa en saadan Maade, at Udvalget og Ministeren med til sidst maatte gaa ind paa at besvare det, havde vi overhovedet intet Svar faaet, og saa havde de Talstørrelser, som forelaa i Skrivelsen af 29. November, foreligget stadig og ubestridt (Modsigelse). Jo selvfølgelig, for vi havde jo ikke faaet noget Svar, hvis vi ikke havde krævet det. Ministeren var selv meget betænkelig ved at give os det Svar, vi krævede, og sagde, det var ganske betydningsløst og overflødig, men man maatte endelig bøje sig for vort Ønske.

Den højtærede Minister sagde, at den første Opgørelse stammede fra Statistisk Departement. Den sidste Opgørelse, vi nu har faaet, viser, som jeg paaviste, at f. Eks. for et enkelt Selskabs Vedkommende har Reservefonden været opgivet omtrent 4 Gange for højt. Nu vil ingen kunne bestride, at hvis Regeringens Forslag var gaaet igennem i sin oprindelige Skikkelse, havde det været yderst farligt, at vi havde haft disse Talstørrelser opgivet — ubestridt og ikke reviderede — fra Statistisk Departements og fra Finansministeriets Side — for denne Skrivelse med disse Tal er underskrevet af Finansministeren personlig — idet Selskaberne selvfølgelig vilde have kunnet henvise til disse Talstørrelser, og de vilde have faaet en Skattelettelse i Overensstemmelse dermed (Modsigelse). Ja, anderledes kan jeg ikke se paa det. Den højtærede Finansminister er vel nok bedre inde i disse Forhold end jeg, han er jo nær knyttet til et af de Selskaber. Vi har ogsaa Oplysninger derfra. Jeg skal ikke nævne Talstørrelserne, men det er heller ikke ukendt, at ved den Skattelettelse, som den højtærede Finansminister gennemførte i 1922, fik det Selskab, som han er saa nær knyttet til, en Skattelettelse paa 800 000 Kr., og det vilde efter det første Forslag have faaet en Skattelettelse paa 150 000 Kr. Nu er denne Skattelettelse formindsket, men der bliver dog stadig for det Selskab, som Finansministeren er knyttet til, en Skattelettelse tilbage paa ca. 25 000 Kr. Jeg nægter ikke, at Finansministeren er langt mere inde i disse Forhold, men des

mere beklager jeg, at vi saa faar saadanne Oplysninger. Det er dog højst mærkværdigt — det maa være mig tilladt, ja, det er min Pligt, at gøre det høje Ting og hele Offentligheden opmærksom derpaa —, at vi faar en Opgørelse af den højtærede Finansminister om hans eget Selskab, der er 10 Mill. Kr. for høj, og det paa et Tidspunkt, hvor dette virkelig kunde betyde noget. Nu er den sat 10 Mill. Kr. ned, og et andet Selskabs Reservefond er sat 34 Mill. Kr. ned. Der er mange, der vil sige: Ja, for nu betyder det ikke noget, om disse gamle Reservefonds er høje eller lave, nu kan det maaske endda netop være til Fordel for Aktieselskaberne, at Tallet sættes saa lavt som muligt, fordi de saa i Fremtiden lettere gennem Opskrivninger og paa mange andre Maader — Reservefonds kan jo opstilles paa mange Maader, hvad vi ogsaa har drøftet i Udvalget, og det er ikke let at finde en Formulering, der ganske bestemt slaar fast, hvad der bør være Praksis — kan faa foretaget saadanne Opsparinger, at de kan faa endnu større Lettelser, end der er tilsigtet med dette Forslag. Det har jeg gjort opmærksom paa. Men mit Hovedsynspunkt har været at understrege, hvilket ganske uforsvarligt Hastværk dette Lovforslag gennemføres med, dette vist i Rigsdagens Historie enstaaende, at Oplysninger forlangte af et Udvalg først kommer, da Udvalgsarbejdet er afsluttet, og viser en saa haarrejsende Forskel i Opgørelser, hvorimellem der kun ligger 14 Dage.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil jeg sige det samme, som den højtærede Finansminister sagde til det ærede Medlem Hr. P. Munch i Gaar, at jeg tror, han ønsker at misforstaa mig, og dette Ønske kan jeg ikke forhindre det ærede Medlem i at faa opfyldt. Det staaar ham frit for at faa det opfyldt i ubegrænset Maal, og det staaar ham ogsaa frit for at tilfredsstille det ubegrænset i Dagbladet „Social-Demokraten“. Det kan jeg desværre ikke forhindre ham i. Men naar det ærede Medlem paastaar, at det er mig, der er ulogisk og er i Modstrid med mig selv ved de Synspunkter, jeg har fremsat, tror jeg alligevel, det ærede Medlem skriver for meget paa sin Ønskeseddel, for der er dog ikke nogen som helst logisk Modsigelse i at anerkende og paaskønne, hvad jeg for øvrigt for længst har gjort, det Forslag, som den højtærede Regering her har fremsat, og som betragtes af de Kredse, som det kommer til gode, ikke som en mild Gave, som man hævder fra Social-